

$$(18 - z a_{xz}^{i(12)}) \text{ anebo } (18 - z a_z^{(12)})$$

(³) Pro výpočet pojistných hodnot nároků pozůstalých po pojištěncích na pohřebné (§ 19 zák. č. 89/1920 Sb. z. a n.) jest použití základních čísel tabulky V.

K hodnotám pojistných nároků pozůstalých po důchodcích (i sirotcích) na pohřebné se nepřihlíží, ježto jejich úhrada obsažena jest již v hodnotách důchodů samých.

Čl. V.

Všeobecná ustanovení.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a vztahuje se na právní poměry vzniklé za platnosti zák. č. 89/1920 Sb. z. a n., t. j. od 1. července 1920. Prováděním jeho pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášeno v částce 30. Sb. z. a n. dne 23. dubna 1926.)

Úmluva mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách a úmluva mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

Jménem republiky Československé a republiky Rakouské byly sjednány tyto úmluvy:

Úmluva mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách.

Vysoké smluvní strany prodechnuty přáním sjednati úmluvu, jak provést ustanovení článku 248, lit d), odstavec 4, spolu s článkem 215 mírové smlouvy Saint-Germainské, jmenovaly svými zmocněnci, a to:

President Československé republiky: pana dra **Bohumila Vlasáka**, zplnomocněného ministra, odborového přednostu ministerstva financí,

Spolkový president republiky Rakouské: pana dra **Karla Schönbergera**, ministerského radu spolkového ministerstva financí, kteří vyměnivše své plné moci, jež shledány v dobré a řádné formě, dohodli se takto:*)

Oddíl II.

Článek 7.

S výhradou oněch ustanovení této úmluvy, která se výslovně takových závazků týkají, nevztahuje se tato úmluva na závazky níže uvedené jako předměty zvláštních úmluv, které buď již byly nebo teprve budou sjednány:

c) závazky z poměrů sociálního pojištění (srov. však článek 45);

*) Otisknuta tu pouze ustanovení (ujednání) vztahující se na obory příslušné v kompetenci ministerstva sociální péče.

Oddíl XI.

Článek 43.

(1) Ježto úpravou hranic podle článku 27 mírové smlouvy Saint-Germainské přešla na soudy Československé republiky péče o ony poručence a opatrovance, kteří touto úpravou hranic dostali se do pravomoci československých soudů a jichž jmění spravováno bylo sirotčími pokladnami ve Cmuntu, Skřemelici a Valčicích (Poysdorfu), zavazuje se republika Rakouská předati republice Československé část hromadně spravovaného jmění sirotčích pokladen ve Cmuntu, Skřemelici a Valčicích (Poysdorfu), a to všechny hypoteční pohledávky jmenovaných sirotčích pokladen proti československým dlužníkům a pohledávky ze vkladů u peněžních ústavů, které pokládají jest za československé dlužníky, cboje dle stavu ze dne 15. září 1922 s úroky a anuitami až ku dni předání.

(2) Předáním shora uvedených majetkových částí Československé republiky zbvají se tyto sirotčí pokladny všech závazků z úschovy jmění shora označených poručenců a opatrovanců.

(3) Republika Rakouská zavazuje se předati republice Československé všechny listiny a pomůcky, jichž potřebí jest k uplatňování pohledávek sirotčích pokladen v odstavci 1 uvedených, v prvopisu nebo, není-li to možno pro souvislost s jinými pomůckami, v ověřeném opise do dvou měsíců po účinnosti této úmluvy k rukám komise, kterou vyšlou presidia vrchních zemských soudů v Praze a v Brně. Tato komise má též právo nahlédati do knih, spisů a listin, které obsahují zápisy týkající se jmění, jež má býti převedeno.

Článek 44.

(1) Pokud nejde o poručence a opatrovance dělených okrsků okresních soudů, zmíněné v odstavci 1 předcházejícího článku, kteří mají ještě býti odbyti při účinnosti této úmluvy, upraví se pohledávky československých věřitelů proti rakouským sirotčím pokladnám a pohledávky rakouských věřitelů proti československým sirotčím pokladnám takto:

(2) U Československého zúčtovacího ústavu zřídí se zvláštní podstata, do které zaplatí československé sirotčí pokladny své závazky vůči poručencům a opatrovancům, které podle obdoby této úmluvy považovati jest za rakouské věřitele (nadále nazýváni budou rakouskými poručenci), v poměru: jedna stará rakousko-uherská koruna rovná se jedné československé koruně a rakouské sirotčí pokladny své závazky vůči poručencům a opatrovancům, které podle obdoby této úmluvy považovati jest za československé věřitele (nadále nazýváni budou československými poručenci), v poměru: jedna stará rakousko-uherská koruna rovná se jedné rakouské koruně. Takto utvořená podstata rozdělí se mezi tyto všechny československé a rakouské poručence dle jmenovité hodnoty pohledávek podle stavu ze dne 1. července 1924, takže s následujícími obmezeními připadne na každého československého i rakouského poručence za každou starou rakousko-uherskou korunu jeho pohledávky stejný díl. Ukázalo-li by se však podle stavu vzájemných pohledávek, že by podíl připadající na poručence byl menší než 30 československých haléřů za jednu starou rakousko-uherskou korunu, obdrží přes to českoslovenští poručenci 30 československých haléřů za jednu starou rakousko-uherskou korunu, kdežto peněz, který má býti vyplacen rakouským poručencům, se přiměřeně zmenší. Kdyby však nemohli tímto zmenšením rakouští poručenci obdržeti aspoň 10 československých haléřů za jednu starou rakousko-uherskou korunu, upustí se od

zřízení zvláštní podstaty. Pohledávky obojích poručenců upraví se v tomto případě podle ustanovení oddílu V. tak, že svrchu zmíněný způsob platby, to jest: jedna stará rakousko-uherská koruna rovná se jedné československé koruně pro československé sirotčí pokladny a jedna stará rakousko-uherská koruna rovná se jedné rakouské koruně pro rakouské sirotčí pokladny, platí také pro ten případ, a že peněz, který se má vyplatiti rakouským poručencům, má činiti 10 československých haléřů za jednu starou rakousko-uherskou korunu.

(³) Československý zúčtovací ústav v Praze zašle peněz, který dle předcházejícího odstavce má se vydati rakouským poručencům, zúčtovacímu úřadu ve Vídni, rakouské sirotčí pokladny poukáží peněz, jež mají Československému zúčtovacímu ústavu zaplatiti, prostřednictvím zúčtovacího úřadu ve Vídni.

(⁴) Obě vlády vydají vyhlášky, podle nichž pohledávky v tomto oddílu jmenované mají býti přihlášeny do šesti měsíců po vydání vyhlášky u příslušných poručenských soudů (poručenských úřadů) zákonnými zástupci poručenců nebo poručenci samými, kteří zatím stali se svéprávními. Poručenské soudy (poručenské úřady) pořídí dle těchto přihlášek a soudních spisů podrobné výkazy závazků a zašlou je Československému zúčtovacímu ústavu, rakouské soudy prostřednictvím rakouského zúčtovacího úřadu ve Vídni.

Oddíl XII.

Článek 45.

Zvláštní úmluvou upraví se v samostatném clearingů vzájemné pohledávky z vyúčtování nositelů pensijního pojištění, kteří měli pojištěnce před rozlukou států v Československé republice a republice Rakouské, nejsou však předmětem ustanovení článku 275 mírové smlouvy Saint-Germainské.

Tato úmluva bude ratifikována co nejdříve a nabude účinnosti po výměně ratifikačních listin.

Výměna listin ratifikačních stane se ve Vídni.

Na doklad toho podepsali svrchu jmenovaní zmocněnci tuto úmluvu.

Dáno v Praze dne 18. června 1924 v československé a německé řeči, kteréžto oba texty jsou stejně autentické, ve dvou prvopisech, z nichž jeden se předává vládě československé a druhý vládě rakouské.

Závěrečný zápis k úmluvě mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách.

Při podpisu úmluvy o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách, která dnešního dne byla sjednána, zjišťuje se, že dosaženo bylo úplné shody v těchto věcech:

3. Rakouská vláda prohlašuje, že hodlá provést s urychlením předání deposit okresních soudů ve Cmuntu, Skřemelici a Valčicích (Poysdorf), které dle článku I. depositní úmluvy (českosl. Sb. z. a n. č. 513 a rak. St. z. č. 391, obojí z roku 1920) mají býti vydány, takže toto předání do 30 dnů po účinnosti této úmluvy bude skončeno.

Tento závěrečný zápis nabývá platnosti zároveň se shora uvedenou úmluvou.